

ψεν ὅτι ἐπιτρέπει αὐτῷ ἢ νὰ παραμείνῃ ὡς διοικητὴς τῆς Ἀφρικῆς, ἢ νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Καὶ ὁ μὲν ἥρωικὸς ἀνὴρ ἐματαίωσε τὰς ἐπιβουλάς τῶν ἐχθρῶν, σπεύσας νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ἴδια, ὁ δὲ Ἰουστινιανός, δικαίως ἀνταμείβων τὰς ὑπηρεσίας καὶ τὴν πίστιν, διέταξε νὰ εἰσέλθῃ θριαμβικῶς εἰς τὴν βασιλεύουσαν κατὰ τὸν ρωμαϊκὸν τρόπον. Τὸν θρίαμβον τοῦτον ἐκόσμησαν τρόπαια θαυμαστά, τὰ πολυτελεῆ σκευὴ τῶν βανδῆλων βασιλέων, τὰ ἀγάλματα καὶ τὰ πολύτιμα πράγματα, ὅσα ὁ Γιζέριχος εἶχεν ἐξ Ἰταλίας ἀρπάσει, καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων διέπρεπον τὰ τῶν Ἰουδαίων κειμήλια, ὅσα ὁ Τίτος ὁ τοῦ Οὐεσπασιανοῦ υἱὸς εἶχε κομίσει ποτὲ εἰς Ρώμην, ἤδη δὲ ὁ Ἰουστινιανὸς ἔπεμψεν εἰς τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις ἱερὰ τῶν χριστιανῶν. Ὅπισθεν τῶν τροπαίων τούτων ἤρχοντο μακρὰι σειραὶ βανδῆλων αἰχμαλώτων διαπρεπόντων ἐπὶ τῷ κάλλει καὶ τῷ μήκει τοῦ σώματος καὶ τελευταῖον αὐτὸς ὁ Γελίμερ πορφύραν περιβεβλημένος. Ὁ Βελισάριος ἐβάδιζε πεζός, παρεπομένων τῶν συναγωνιστῶν. Ἀμφοτέροι δέ, ὃ τε αἰχμάλωτος βασιλεὺς καὶ ὁ δορικτῆτωρ τῆς Ἀφρικῆς, προσελθόντες εἰς τὸν ἵππὸδρομον καὶ πρηνεῖς πεσόντες ἐπροσκύνησαν τὸν Ἰουστινιανὸν καὶ τὴν Θεοδώραν, ἐπὶ θρόνου καθημένους. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐτήρησεν ἀκριβῶς τὰς ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ γενομένας πρὸς τὸν Γελίμερα ὁμολογίας, ἐπιτρέψας αὐτῷ πλοῦσια ἐν Ἀσίᾳ κτήματα, ἵνα διαζῆσῃ ἐν ἀνέσει τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς. Ἀναδιωργάνωσε δ' ἐπιμελῶς τὴν ἐπαρχίαν Ἀφρικῆς καὶ διώρισε διάδοχον τοῦ Βελισαρίου τὸν ἐκ Δάρας τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ Σολόμωνα. Ὁ Σολόμων, ὅστις εἶχε διατελέσει ἐν τῇ ἐκστρατείᾳ ταύτῃ δομέστικος (¹) τοῦ Βελισαρίου, ὃ ἐστὶ γενικὸς ἀρχηγὸς τῶν ἐπιτελῶν, ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον αὐτοῦ περιστέλλων μὲν τὰς τῶν Μαυρουσίων στάσεις, ἀνεγείρων δὲ τὰ ὀχυρώματα τῶν πόλεων ὅσαι εἶχον καταστραφῆ ὑπὸ τῶν Βανδῆλων, δι' ἔργων τῶν ὁποίων τὴν μνήμην καὶ τὴν ἔκτασιν διέσωσεν ἐπιγραφὴ ἀνευρεθεῖσα ἔμπροσθεν δεκάδων ἐνιαυτῶν ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ ἐπὶ τῆς ἐν Θεοῦστῃ (τῇ σημερινῇ Τεβέξῃ) θριαμβικῆς ἀψίδος.

Ἀπὸ τῆς ἀνακτήσεως τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὴν τῆς Ἰταλίας ἀνάκτησιν ἢ μετάβασιν ὑπῆρξε πρόχειρος, διότι καὶ ἀφορμαὶ πρὸς τοῦτο ἐδόθησαν οὐκ ὀλίγαι καὶ αἱ περιστάσεις ἦσαν ἐπιτήδεια. Ὁ ὀστρόγοτθος Θεοδέρικος, ὅστις ἐπὶ Ζήνωνος ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν ἀνάκτησιν τῆς Ἰταλίας, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου ἐκυβέρνησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη συνεντῶς τὴν χώραν ταύτην. Ἀποθανὼν δὲ τῷ 529 κατέλιπε διάδοχον ἀνήλικον, τὸν ὀρφανὸν ἔγγονον αὐτοῦ Ἀταλάριχον, ἐπιτροπευόμενον ὑπὸ τῆς θυγατρὸς τοῦ δορικτῆτορος Ἀμαλασοῦνθης. Αὕτη ἢ Ἀμαλασοῦνθα, περιώνυμος ἐπὶ τῷ κάλλει καὶ τῇ ἐπίστῃμῃ, ἐκυβέρνησα ἔτι κατὰ τοὺς χρόνους τούτους τὴν Ἰταλίαν καὶ ἐκ διαταγῆς αὐτῆς οἱ ἐν Σικελίᾳ Γότθοι εἶχον ὑποδεχθῆ φιλικῶς τὸν στόλον τοῦ Βελισαρίου, διότι δυσμενῶς διέκειτο πρὸς τοὺς Βανδῆλους καὶ ἐπεθύμει τὴν ταπεινώσιν αὐτῶν. Πλὴν τούτου ἢ Ἀμαλασοῦνθα, ἥτις ἐξηκολούθει τὸ δυσχερὲς ἔργον τῆς εἰς ἐν ἔθνος συγχωρεσέως Ρωμαίων καὶ Γότθων, διὰ τῆς εἰς τοὺς τελευταίους τούτους μεταδόσεως τοῦ λατινικοῦ πολιτισμοῦ, ἐπεζήτη τὴν ἐπὶ τούτῳ συνδρομὴν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁποίου ἄλλως ἀνεγνώριζε τὴν ψιλὴν ἐπικυριαρχίαν. Ἀλλὰ ἐνῶ τὰ ραγδαῖα ἐν Ἀφρικῇ κατορθώματα τοῦ Βελισαρίου ἤρχισαν νὰ προξενῶσιν ἀνησυχίαν τινὰ εἰς τοὺς Γότθους,

(¹) Δομέστικος ἐκ τοῦ λατ. domesticus=οἰκεῖος, ἐμπότος, ἐπιτροπος, σύμβουλος. Βραδύτερον οἱ δομέστικοι κατεστάθησαν αὐτοτελεῖς στρατιωτικοὶ ἀρχόντες, ἤτοι αὐτοκράτορες στρατηγοί, ὡς γενήσεται λόγος ἐν οἰκείῳ τόπῳ.

